

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קס"ב ע"א

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְאִתְּבָרְכָא כָּלֵהוּ עַלְמִין לְתַתָּא. וַיַּעֲקֹב נָטַל חוּלְקִיָּהּ, מֵאִינוּן בְּרָכָאן, דְּשָׂרְיִין עֲלֵיהּ
לְתַתָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ חוּלְקִיָּהּ וְעַדְכָּא דִּקְוִדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא.

תרגום לעברית

בְּרִהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמִּים - כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וְאִזּוּ בְּמַעֲשֵׂה הָיָה שֶׁל חֲכָמָה שׁוֹפְעוֹת הַבְּרָכוֹת
לְמַטָּה וּמְשָׁקִים [ומתברכים] כָּל הָעוֹלָמוֹת וְשׁוֹרוֹת עֲלֵיהֶם הַבְּרָכוֹת, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁוּהָ
(בראשית מט) שֶׁכָּתוּב בִּבְקָר יֹאכֵל עֵד וְגו', וְאַחֵר מִכָּאן - וְלַעֲרֹב יִחַלֵּק שָׁלֵל, שִׁיתְּבָרְכוּ
כָּל הָעוֹלָמוֹת לְמַטָּה. וַיַּעֲקֹב נָטַל חֵלְקוֹ מֵאוֹתָן הַבְּרָכוֹת שֶׁשׁוֹרוֹת עָלָיו לְמַטָּה, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

רַבִּי יֵיסָא זוטָא הָוָה שְׂכִיחַ קַמִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לֵיהּ. הָאִי דְכָתִיב (משלי י) בְּרָכוֹת
לְרֹאשׁ צַדִּיק, לְצַדִּיק מִכְּעֵי לֵיהּ, מֵאִי לְרֹאשׁ צַדִּיק. אָמַר לֵיהּ, רֹאשׁ צַדִּיק דָּא הִיא עֲטָרָה
קְדִישָׁא, וְאוֹקְמוּהָ. תו, רֹאשׁ צַדִּיק, דָּא יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ נָטִיל בְּרָכָאן, וְנִגִּיד לוֹן לְצַדִּיק,
וּמִתְּמָן אֲזִדְרִיקוּ לְכָל עֵיבָר, וּמִתְּבָרְכִין כָּלֵהוּ עַלְמִין.

רַבִּי יִיסָא הֶקְטָן הָיָה מְצוּי לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, זֶה שְׁכֶתוֹב (משלי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, הָיָה צָרִיף לְהִיּוֹת לְצַדִּיק, מַה זֶה לְרֹאשׁ צַדִּיק? אָמַר לוֹ, רֹאשׁ צַדִּיק זֶה הִיא הָעֵטָרָה הַקְדוּשָׁה, וּבָאֲרוּהָ. עוֹד, רֹאשׁ צַדִּיק זֶה יַעֲקֹב, שֶׁנִּטַּל אֶת הַבְּרָכוֹת וְהִשְׁפִּיעַ אוֹתָם לְצַדִּיק, וּמִשָּׁם נִזְרְקוּ לְכָל עָבָר, וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.

טקסט הזהור

אָבֵל הָא אוֹקִימָנָא, בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, (ראש) צַדִּיק אֶקְרִי, הֵהוּא אֲתֵר (ס"א ל"ג רישא) דְּבִרִית, דְּמַנִּיה נְפָקִין מִבוּעִין לְבָר, נוֹקְבָא דְקִיסְטָא דְחִמְרָא נָפִיק מַנִּיה, אִיהוּ רִישָׁא. כֹּךְ רֹאשׁ צַדִּיק, הֵהוּא אֲתֵר, כֹּךְ זָרִיק מִבוּעִין לְנוֹקְבָא, אֶקְרִי רֹאשׁ צַדִּיק. צַדִּיק אִיהוּ רֹאשׁ (נ"א רישא לכל ברכאן) בְּגִין דְּכָל בְּרָכָאן בִּיה שְׂרִיין.

תרגום לעברית

אָבֵל הֵנָּה בְּאֲרָנוּ, בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק - [ראש] צַדִּיק נִקְרָא אוֹתוֹ הַמָּקוֹם [ראש] שֶׁל הַבְּרִית, שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאִים מַעֲיָנוֹת הַחוּצָה. הַנֶּקֶב שֶׁל הַכֹּד שִׁיּוּצָא מִמֶּנּוּ הֵיִן הוּא הָרֹאשׁ, כֹּךְ רֹאשׁ צַדִּיק, אוֹתוֹ מָקוֹם, כְּשֶׁזּוֹרֵק מַעֲיָנוֹת לְנִקְבָּהּ, נִקְרָא רֹאשׁ צַדִּיק. הַצַּדִּיק הוּא רֹאשׁ [ראש לכל הברכות] מִשּׁוֹם שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת שְׂרוּיוֹת בּוֹ.

טקסט הזהור

תו, הֵהוּא בֵּר נֶשׁ, דְּזִכִּי לְמַנְטֵר אֶת קִימָא קְדִישָׁא, וְעֵבִיד פְּקוּדֵי דְאוֹרִיטָא, צַדִּיק אֶקְרִי, וּמִרִישִׁיה וְעַד רִגְלוֹי הָכִי אֶקְרִי. וְכֹךְ בְּרָכָאן נִגְדִין לְעֵלְמָא, שְׂרִיין עַל רִישִׁיה, וּמַנִּיה קִימִי בְּרָכָאן לְעֵלְמָא, בְּכַנִּין קְדִישִׁין וְכַאִין דְּאוֹקִים.

תרגום לעברית

עוֹד, אוֹתוֹ הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְשֹׁמֵר אֶת אוֹת בְּרִית הַקֹּדֶשׁ וְעוֹשֶׂה אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה נִקְרָא צַדִּיק, וּמִרֹאשׁוֹ וְעַד רִגְלוֹ כֹּךְ נִקְרָא. וְכִשְׁהַבְּרָכוֹת שׁוֹפְעוֹת לְעוֹלָם, הֵן שׁוֹרוֹת עַל רֹאשׁוֹ, וּמִמֶּנּוּ עוֹמְדוֹת הַבְּרָכוֹת לְעוֹלָם בְּכַנִּים הַקְדוּשִׁים הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵקִים.

רבי ייסא תו שאיל ואמר, (תהלים לז) כתיב נער הייתי גם זקנתי וגו'. האי קרא אוקמוה דשרו דעלמא אמרו, איהו אמרו בחכמתא, יתיר ממה דחשכין בני נשא. אמר ליה, ברי יאות הוא, דהא ביחודא קדישא אתמר נער הייתי גם זקנתי והכי הוא. (תהלים לז) ולא ראיתי צדיק נעזב, דא הוא שבחא דיחודא, דלא אשתכח יום בלא לילה. דהא לילה ביה אשתכח תדירא, וצדיק אחיד לעילא ואחיד לתתא.

תרגום לעברית

עוד שאל רבי ייסא ואמר, כתוב (תהלים לז) נער הייתי גם זקנתי וגו'. הפסוק הזה פירושו ששרו של עולם אמר אותו. הוא אמר אותו בחכמה יותר ממה שחושבים בני אדם. אמר לו, בני, יפה הוא, שהרי ביחוד הקדוש נאמר נער הייתי גם זקנתי. וכך הוא, ולא ראיתי צדיק נעזב - זה השבח של היחוד שלא נמצא יום ללא לילה, שהנה הלילה תמיד נמצא בו, והצדיק אחוז למעלה ואחוז למטה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וזרעו מבקש לחם, מאי הוא. אלא, בשעתא דזריק ואתנגיד זרעא, לא תבע לנוקבא. דהא בהדיה שריא, דלא אתפרשא מניה לעלמין, וזמינא היא לגביה. דהא זרעא לא נגיד, אלא בשעתא דנוקבא זמינא,

תרגום לעברית

וזרעו מבקש לחם, מה הוא? אלא בשעה שזריק ונשפע הזרע, אינו תובע את הנקבה, שהרי היא שורה עמו, שאין נפרדת ממנו לעולמים וזמינה היא אצלו, שהרי אין זרע שופע אלא בשעה שהנקבה זמינה, ותשוקת שניהם יחד בדבוק אחד, שאין נפרדים, ולכן לא צריה לתבע אותה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

